

Statsministeren presenterer behagelige illusjoner om petroleum, energi og klima. Karbonpris og kvoter vil ikke forhindre en CO₂-krise, skriver **Peter M. Haugan**, professor i geofysikk.

Behagelige illusjoner

INNLEGG Energi

Statsminister Jens Stoltenberg sier i DN 17. november at Norge ikke bør endre sin petroleumspolitikk eller investeringsprofilen i Oljefondet, men fortsette å arbeide for internasjonal enighet om karbonpris og kvoter. Dette er samme medisin som han har foreskrevet i over 20 år. Tror noen virkelig at dette virker dersom målet er å unngå CO₂-krise?

Behagelige illusjoner som denne lar Norge og nordmenn leve godt i sin petroleumsboble. Her er fem andre behagelige illusjoner eller løgner («Convenient lies») som står sentralt i norsk klimapolitikk:

■ **Karbonfangst og lagring (CCS)** vil være viktig som bro til en fornybar fremtid.

Feil! For 20 år siden, da jeg nettopp var begynt med forskning på karbonlagring, trodde jeg også at dette var nødvendig. De siste ti år har vist en utvikling innen vind og solenergi som er formidabel, med Danmark, Tyskland og Kina blant de ledende. Allerede i dag dekkes i perioder opptil 50 prosent av elektrisitetsforbruket. Med CCS er det fortsatt store tekniske og miljømessige utfordringer, eskalerende kostnader, tvil om lagringstillatelser og ingen signifikant implementering.

■ **Utbygging av norsk gass og eksport til Europa** vil være viktig for å få ned CO₂-utslippene i Europa.

Feil! Infrastruktur i energisektoren har en levetid på 30–50 år. Investeringer i gass-



ENSIDIG
FOKUS. Peter
M. Haugan.



DN 17. november

rørledninger og kraftverk nå vil låse oss fast i en fossil fortid lengre enn vi har råd til om vi skal løse CO₂-problemene.

■ **Fornybar energi** er for dyrt.

Feil! Overgang til en fossilfri energifremtid ville koste mindre enn de offentlige utgiftene som er brukt til å komme over finanskrisen og gi marginal reduksjon av global økonomisk utvikling over en 50-års periode fra nå. Fornybar energi fra sol og vind blir stadig rimeligere. Det er fortsatt stort potensial for kostnadsreduksjoner ved masseproduksjon og gjennom hittil uprøvde teknologier.

■ **Skogplanting og bevaring av skog** er et viktig kompensierende tiltak.

Feil! Skogbevaring i ett land kan kompenseres ved hugst i et annet land. Tiltaket kan vanskelig kontrolleres i flere hundre eller helst tusen år som



det bør for å møte tidsskalaen på CO₂-problemet. Et tankevekkende aspekt ved den norske innsatsen på dette tiltaket er at det særlig har vært rettet mot den fremvoksende økonomien Brasil, som samtidig er en viktig partner i petroleumsekonomien og Norges største uhjelpsmottaker.

■ **Norsk innsats i mellomstatlige forhandlinger** gir store effekter.

Feil! Hvilke instruksjoner og rammebetingelser Norge gir til Oljefondet og Statoil har mye større betydning enn hvem som sier hva i forhandlinger om politiske ambisjoner som likevel ikke er bindende.

Det fascinerende med disse illusjonene er at vi alle mer eller mindre stilltiende har akseptert påstandene og tviholder på dem selv når det er blitt innlysende at de ikke holder mål. Da er det

ikke lengre illusjoner, men løgner.

Hvor lenge skal det gå før Frederic Hauge eller Lars Haltbrekken ser at CCS bør oppgis og at de vel tre milliardene til dette i statsbudsjettet 2013 bare virker forlengende på fossiltiden? Hvem våger å være den første til å skifte standpunkt?

I Norge har vi en velutviklet politikk for petroleumsektoren. Vi har en klimapolitikk som fokuserer på CCS, skogplanting og karbonhandel. Men vi har ingen energipolitikk. Ikke engang en energimelding skal vi få.

Det er ikke mulig å velge gode løsninger på CO₂ og klimaproblemene uten å se disse temaene i sammenheng. Mens andre land omstiller til variable fornybare kilder og bygger ut fleksibel infrastruktur med energilagring og effektivisering,

■ **BEHAGELIG ILLUSJON.** Produksjonsanleggene på Mongstad. Med CCS er det fortsatt store tekniske og miljømessige utfordringer, eskalerende kostnader, tvil om lagringstillatelser og ingen signifikant implementering, skriver artikkelforfatteren. Foto: Eivind Senneset

fokuserer vi ensidig på petroleum og utnytter ikke våre finansielle muskler til å gå tungt inn i fremtidens energiforsyning. Den er fornybar, klima- og ressursvennlig og har positive ringvirkninger for næringer og samfunn.

Illusjoner kan være greit når man ikke vet så mye. Løgner er verre å forsvare.

■ *Peter M. Haugan, professor ved Geofysisk institutt, Universitetet i Bergen*



Teknologisk Institutt AS (TI) er en kundefokusert tjenesteleverandør for offentlig og privat sektor innen forretningsområdene virksomhetsutvikling, produktutvikling, kalibrering, materialteknologi og sertifisering. TI leverer teknologibasert kvalifisering av personell, systemer, utstyr, materialer og produkter. TI omsatte i 2011 for ca. 239 MNOK og har ca. 210 medarbeidere fordelt på seks ulike lokaliseringer i Norge og Sverige. www.teknologisk.no

Administrerende direktør

Markedsfokuset og strategisk lederskap av høyteknologisk miljø

Teknologisk Institutt skal være Norges mest foretrukne partner innenfor teknologi-orientert rådgivning, kompetanseutvikling og testing. TI er en av Norges fremste leverandører av teknologiske konsulenttenester til et stort antall kunder som også omfatter noen av Norges største industribedrifter. Til å videreutvikle og forsterke denne posisjonen søker vi ny administrerende direktør.

Vi søker en markedsorientert leder, fortrinnsvis med høyere teknisk utdanning, solid erfaring fra kunnskapsbasert virksomhet, samt god kjennskap til norsk næringsliv og samfunnsmessige premisser. Stillingen krever god innsikt i strategisk forretningsutvikling, gode kommunikasjonsfermer, samt en engasjerende og involverende lederstil.

Eventuelle spørsmål om stillingen kan rettes til Visindi AS ved Frode Hepsø Johansson, tlf 992 21 300 eller Bjørn-Osvold Skandsen, tlf 468 47 066. Din henvendelse behandles konfidensielt, om ønskelig også overfor oppdragsgiver. Søknad med CV sendes snarest via "Stillinger" på www.visindi.no.

visindi

